

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Marso 29, 2005
www.philippinerevolution.org

Isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas laban sa imperyalismong US at papet na rehimeng Arroyo

*Mensahe sa Bagong Hukbong Bayan
Mula sa Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas*

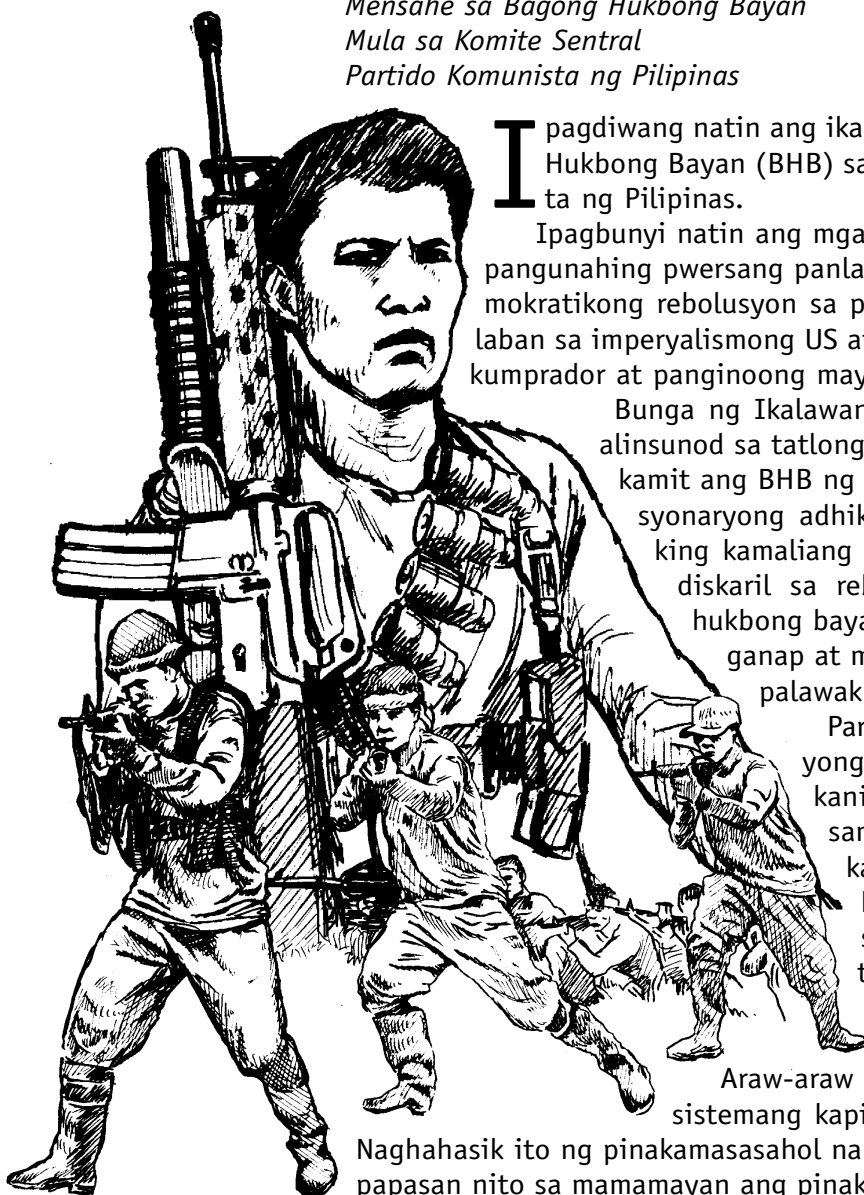
Ipagdiwang natin ang ika-36 na anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa absolutong pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas.

Ipagbunyi natin ang mga naipon at bagong tagumpay ng BHB bilang pangunahing pwersang panlaban ng sambayanang Pilipino sa bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na naghaharing uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Bunga ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (IDKP) at alinsunod sa tatlong-taong programang inilatag ng Partido, nagkamit ang BHB ng malalaking igpaw sa pagsusulong ng rebolusyonaryong adhikain. Natiyak ng Partido na walang malalaking kamaliang "Kaliwa" at Kanang oportunista na makadiskaril sa rebolusyon. Natiyak ding makasusulong ang hukbong bayan sa pamamagitan ng paglulunsad ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa.

Parangalan nating lagi ang mga rebolusyonaryong martir at bayani. Gawin nating huwaran ang kanilang walang pag-iimbot na paglilingkod sa sambayanan at tapang sa harap ng malupit na kaaway. Lahat ng ating mga tagumpay ay nakamit bunga ng mataas na diwa ng pagsasakripisyo, kapasyahan, katapangan at militansya ng mga rebolusyonaryong kadre at kasapi ng Partido at mga Pulang kumander at mandirigma ng BHB.

Araw-araw ay lumulubha ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at ng lokal na naghaharing sistema. Naghahasik ito ng pinakamasasahol na anyo ng pandarambong at terorismo. Ipina-papasan nito sa mamamayan ang pinakamabibigat na anyo ng pagdurusa. Kaalinsa-

bay, ang papalubhang kalagayang krisis ay paborable para sa pagsusulong ng armadong rebolusyon.

Walang masusulingan ang mamamayan kundi maglunsad ng armadong rebolusyon para sa kanilang pambansa at panlipunang paglaya. Nais nilang labanan at gapiin ang nag-iibayong mga kampanyang panunupil, mga pambobomba, panununog at pangungulimat, pagdukot at tortyur, pamamaslang at masaker at sapilitang pagpapalikas. Lahat ng ito ay ginagawa sa la-

yuning patahimikin ang mamamayan at panatilihin ang sistema ng pang-aapi at pagsasamantala.

Kaya hinihikayat ng Partido at ng mamamayan ang mga Pulang kumander at mandirigma ng BHB na unawain ang sitwasyon, magpanibago ng kapasyahang lumaban, paigtingin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at tupdin ang lahat ng kanilang rebolusyonaryong tungkulin. Isulong natin ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

I. Pandaigdigang depresyon, pasismo, pandarambong at gera

Nananatiling wasto ang paglalarawan ni Lenin sa monopolyo kapitalismo bilang dekadente at naghihingalong kapitalismo, sa kabila ng pansamantalang pagkatalo ng sosyalismo dulot ng rebisyunistang pagkakanulo at ng pamamayani ng neokolonyalismo sa mga atrasadong bansa. Mula dekada 1960 hanggang sa kasalukuyan, ang monopolyo kapitalismo ay nasa pangkalahatang kalagayan ng istagnasyon. Bawat palit ng dekada, nagiging mas matagal at mas malalim ang istagnasyon matapos ang bawat ruok ng ilang taong kasiglahan sa mga pandaigdigang sentro ng kapitalismo.

Ang kalakaran ng matagalang istagnasyon ay resulta ng nagpatung-patong na krisis ng sobrang produksyon at kapital sa pinansya, na kinasasangkutan ng saligang kontradiksyon sa pagitan ng paggawa at kapital, ng sosyal na katangian ng produksyon at pribadong katangian ng pag-angkin sa produkto nito, ng mga imperyalistang bansa at ng mga aping mamamayan sa mga pinaghahariang bansa at sa hanay mismo ng mga imperyalistang bansa.

Ang krisis ng sobrang produksyon ng lahat ng tipo ng kalakal at ang krisis sa pinansya sa lahat ng tipo ng bansa ay patuloy na sumasalanta sa kalagayang panlipunan at sa buhay ng bilyun-bilyong mamamayan at naglalantad sa kabulukan ng pandaigdigang sistemang kapitalista. May umiiral na pandaigdigang depresyon. Pinakamatingkad ito sa higit na nakararaming mga bansa, na kinabibilangan ng mga bansa sa ikatlong daigdig at mga bayang pinagharian noon ng mga rebisyunista. Gulung-gulo ang mga atrasado at paurong na ekonomya,

laganap ang maramihang disempleyo, palaki nang palaki ang mga depisit sa badyet at kalakalan at gayundin ang panlabas na utang.

Ang mga imperyalistang bayan mismo ay sumusuray dulot ng krisis. Lahat sila ay may napakababang tantos ng paglago. Labas dito na may negatibong paglago, istagnasyon at depresyon kung ikonsidera ang patuloy na sobrang balwasyon ng mga ari-arian at gastos sa sektor ng serbisyo. Ang mataas na tantos ng maramihang disempleyo, pagbawas sa mga benepisyong panlipunan at pagbabasura sa mga naipagwaging karapatan ay nagsasadlak sa kalakhan ng mga manggagawa, kababaihan, kabataan at mga bata sa lugmok na kalagayan ng ikatlong daigdig.

Mismong ang Numero Unong imperyalistang kapangyarihan, ang US, ay saklot ng malubhang krisis sa ekonomya, pinansya at lipunan. Pumapasan ito ng dambuhalang depisit sa badyet at kalakalan at, samakatwid, ng nakakukubang pagkakautang. Lumalamon ng malaking tipak ng badyet ang lumala-

king pambayad-utang. Idagdag pa ang mga kaltas sa buwis ng monopolyong burgesya at mga gastos militar para sa mga kontrata sa produksyong pandigma, mga gerang agresyon at interbensyong militar, pinaliliit nito ang halagang magagamit sa mga panlipunang gastusin sa edukasyon, kalusugan, pabahay at iba pa. Bukod rito, ginagawa pa ng rehimeng Bush ang lahat ng maniobra sa pagsisikap na isapribado ang sistema ng panlipunang seguro.

Iwinawasiwas ng US ang islogan ng globalisasyon ng “malayang pamilihan” upang wasakin ang mga batayang industriya sa mga bagong industriyalisadong bansa at mga atrasadong bansang naghahangad ng pambansang industriyalisasyon. Pinabibilis nito ang sentralisasyon at konsentrasyon kapwa ng kapital sa produksyon at pinansya laluna sa US sa ilalim ng liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon.

Sa kabila ng mga bentahe nito bilang kaisa-isang *superpower*, bilang Numero Unong imperyalistang kapangyarihan sa usapin ng pangunguna sa ekonomya at pulitiko-militar, ang US ay sadlak sa malubhang suliraning pang-ekonomya. Nangungutang ito ng dayuhang salapi upang tustusan ang konsumismo at militarismo, laluna ang produksyon ng mga *high-tech* na sandata. Pinahihina ng pandaigdigang sobrang produksyon ang ungos nito sa ibang imperyalistang bayan sa produksyon ng mga *high-tech* na produktong pangkonsumo. Habang lumalao’y lalo itong naha-

harap sa pakikipagkumpitensya ng mga imperyalistang alyado nito at sa laganap na pagkawasak ng mga pamilihan, laluna sa mahihirap na bansa sa Asia, Africa at Latin America at mga paorong na bansa sa dating blokeng Soviet.

Pilit na pinagkukumbina ng rehimeng Bush ang maraming klaseng patakaran. Pinananatili nito ang neoliberal na patakaran ng pagkakaloob ng malalaking kaltas sa buwis at mga pribilehiyong "pangmalayang pamilihan" sa monopolyong burgesya, pagpapababa sa kita ng mga manggagawa at pagtitipid sa panlipunang gastusin. Idinaragdag nito sa neoliberal na patakaran ang militar-Keynesian na patakaran ng pag-iibayo ng produksyong militar upang pasiglahin umano ang ekonomya. Dagdag pa, ipinatutupad nito ang neokonserbatibong patakaran ng paggamit sa katayuan ng US bilang nag-iisang *superpower*, sa nangingibabaw nitong katayuan sa ekonomya, pulitika at *high-tech* na gamit-militar upang igupo ang anumang hamon o potensyal na karibal, magpalawak ng teritoryong pang-ekonomya at gawing bagong siglo ng Pax Americana ang ika-21 siglo.

Buong-lupit na ipinapataw ng US ang imperyalistang kapangyarihan nito sa maraming bansa. Isinasangkalan nito ang mga atakeng 9/11 upang mang-upat ng isteryang pandigma at magpalaganap ng terorismo at pasismo ng estado sa pandaigdigang saklaw. Walang pakundangan itong naglunsad ng interbensyong militar at mga gerang agresyon mula nitong nagdaang dekada. Nagpapalawak ito ng mapagkukunan ng hilaw na materyales at murang paggawa, ng potensyal na pamilihan, ng larangan ng pamumuhunan, mga saklaw ng impluwensya at mga estratehikong pusiysyon.

Ngunit sa proseso ay masyadong nababanat ng US ang sarili.

Sadlak ito ngayon sa kumunoy sa Iraq. Matatag na nilalabanan ng malawak na hanay ng mamamayang Iraqi ang pananakop ng US at ang mga papet at ipinaghihiganti nila ang pagmasaker sa daan-daang libong sibilyan. Nagdudulot sila ng paparaming kaswalti sa mga militar at katuwang na tauhan ng US, at sa pamamagitan ng madalas na pagpapasabog sa mga pasilidad at daluyan ng langis, sadya nilang ginagawang di kapakikipakinabang sa US ang pananakop sa Iraq. Kahanga-hanga ang sambayanang Iraqi sa magiting nilang pakikipakibaka dahil sa loob lamang ng dalawang taon ay nakapatay na sila ng mahigit 1,500 tropang US, nakasugat ng mahigit 11,000 at nakapagpaliakas ng 14,000 pang iba para magpagamot.

Lalu't lalong natatali ang US sa Middle East, Central Asia, sa Caucasus at sa Balkans. Sa mga lugar na ito, ang US at mga papet nitong estado ay nilalabanan ng mga aping mamamayan at bansa at makakatunggali pang lalo dito ng US ang France, Germany, Russia at China. Sa pagsisikap na magkaroon ng estratehikong kontrol sa mga mayor na pinagkukunan at ruta ng suplay ng industriyal na panggatong, lumilikha ang US ng paparaming kaguluhang panlipunan at pampulitika at nalalantad ang mga limitasyon ng kapangyarihan nito sa mga mamamayan ng daigdig.

Pinag-iibayo ngayon ng US at iba pang imperyalistang kapangyarihan ang pang-aapi at pagsasamantala sa mga mamamayan ng Asia, Africa, Latin America at Eastern Europe. Kaya naman pinaigting ng mga mamamayan ang kani-

lang mga protestang masa at armadong kilusan para sa pambansang kalayaan. Naggigiit ang ilang bansa ng pambansang kasarinlan laban sa pandarambong at mararahas na patakaran ng imperyalismo. Kaya ang US ay naglulunsad ng mga gerang agresyon o nagbabanta laban sa kanila dahil sa pagtutol nila sa mga kagustuhan ng US.

Nagtutunggalian ang mga imperyalistang kapangyarihan sa mga usaping pang-ekonomya, pampinansya, panseguridad at iba pa at may tunguhing maglaban-laban para sa muling paghahati ng mundo. Sa kalagayang tumitindi ang kaguluhan sa buong daigdig, nauudyok ang proletaryado at

Naipamalas sa buong mundo ng sambayanang Pilipino at ng kanilang mga rebolusyonaryong pwersa na matagumpay silang nakapaglulunsad ng digmang bayan sa isang bansang mahalagang base ng imperyalismong US

iba pang anakpawis sa mga imperyalistang bayan na ipagtanggol at ipaglaban ang kanilang mga karapatan at interes kaya maitatayo nilang muli at mapagpapanibagong-sigla ang mga anti-imperyalistang kilusan para sa demokrasya at sosyalismo.

Malaon nang naipamalas sa buong mundo ng sambayanang Pilipino at ng kanilang mga rebolusyonaryong pwersa na matagumpay silang nakapaglulunsad ng digmang bayan sa isang bansang mahalagang base ng imperyalismong US sa East Asia. Napangibabawan nila ang mahigit 14 na taong pasistang diktadurang Marcos at mga sumunod na rehimen. Dahil natatali at nababahura ang US sa napakarami pang dako ng mundo, higit kailanman ay nasa mas mahusay na pusiysyon ngayon ang mamamayang Pilipino at kanilang mga rebolusyonaryong pwersa para isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

II. Pag-iibayo ng pandarambong at terorismo sa Pilipinas

Lumulubha ang krisis ng malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa at isinasadal nito ang bansa sa panibagong mga antas ng panlipunang pagdurusa at kadustaan. Bunsod ito ng panloob na kabulukan at mga kahinaan ng atrasadong sistema, na pinasasahol pa ng papabilis na proseso ng pandarambong sa ilalim ng bandila ng globalisasyon ng “malayang pamilihan.”

Ang naghaharing sistema sa Pilipinas ay isang neokolonyal na alalay ng imperyalismong US at pandaigdigang kapitalismo. Sa ilalim ng patakarang globalisasyon ng “malayang pamilihan,” pinawalang-saysay ng mga imperyalistang US at ng pinakamasusugid nilang papet na Pilipino ang pambansang soberanya ng sambayanang Pilipino at ang hinahangad nilang pambansang industriyalisasyon, tunay na reporma sa lupa at lahatang-pangig na kaunlaran.

Isinailalim nila ang malapyudal na ekonomya sa denasyunalisasyon, pribatisasyon, liberalisasyon at deregulasyon. Lahat ng ito ay ginagawa sa layuning hadlangan ang pambansang industriyalisasyon at wasakin ang anumang nakatayang saligang industriya. Bumubulusok ang sektor ng manupaktura at agrikultura. Palaki nang palaki ang sektor ng serbisyo ngunit saklaw nito ang mga imported na makinarya, simpleng pagkonsumo at nakakubling disempleyo.

Ang ekonomya ay di hamak na mas nakaasa na ngayon sa produksyon ng pang-eksport na hilaw na materyales gayundin sa bahagyang pagpoproseso ng mga imported na sangkap para muling ieksport. Pabagsak ang pandaigdigang presyo ng mga produktong ito tungo sa antas na di hamak na mas mababa sa presyo ng mga imported na yaring produkto at mas vulnerable ito sa papalubhang krisis ng sobrang produksyon. Matagal nang dinaranas ng ekonomya mula pa noong huling bahagi ng dekada 1970 ang krisis ng sobrang produksyon ng

hilaw na materyales (asukal, niyog, tanso at iba pa). Gayundin, nahaharap ang ekonomya sa katulad na krisis sa mga mala-manupaktura (*semiconductors* at mga kasuotan) mula pa noong dekada 1990.

Pitumpu't limang porsyento (75%) ng kabuuang kinita sa eksport noong 2004 ay nagmula sa muling pag-eksport ng mga mala-manupaktura, na may napakalaking imported na sangkap at mababang dagdag na halaga. Tuluy-tuloy na lumalaki ang depisit sa kalakalang panlabas. Ang depisit sa *balance of payments* ay napupunan ng napakalaking halaga ng panlabas na utang, pagbebenta ng mga bono sa mga pandaigdigang pamilihan ng salapi at mga remitans ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat, na nagkakahalaga ng \$8 bilyon taun-taon. Lumulubog ang piso sa tulak ng papaliit na pasok ng dayuhang salapi.

Lumalaki ang utang panlabas at ang ibinabayad sa utang. Humigit na sa P6 trilyon ang kabuuang utang ng pampublikong sektor. Noong isang taon, ginasta ng reaksyunaryong guberno ang 81% ng kita nito para bayaran kapwa ang interes at prinsipal ng utang. Batay sa datos na isinumite sa reaksyunaryong kongreso, mahigit 90% ng kita ang tinatayang ibabayad sa utang sa 2005.

Bangkrap ang reaksyunaryong guberno. At lalo pa itong lumulu-

bog. Ang natitira sa badyet matapos lumamon ng dambuhalang halaga ang pagbabayad-utang ay pinagpipistahan ng burukratikong korapsyon sa matataas na antas sa bawat sangay, departamento at ahensya ng guberno at ng mga pamwersang makinarya tulad ng militar, pulisya at mga ahensyang paniktik. Patuloy na lumiliit ang mga pondong aktwal na ginagastos para sa edukasyon, kalusugan at iba pang serbisyong panlipunan. At pinagbabayad na ngayon ng mas malaki ang mamamayan para sa mga serbisyong ito.

Ang krisis sa pananalapi ng guberno (*fiscal crisis*) ay mayor na bahagi ng pambansang krisis sa ekonomya at pinansya. Ang kita

mula sa buwis ay nababawasan kapwa ng krisis sa ekonomya at pinansya at ng burukratikong korapsyon kaugnay ng mababang buwis ng mga korporasyon at di pagbabayad ng buwis ng dayuhan at lokal na malaking burgesya. Sa kabila ng mataas na disempleyo, mababang kita ng mamamayan at mataas na presyo ng mga batayang bilihin at serbisyo, pinabibigat ng rehimeng Arroyo ang pasanang buwis, nagdagdag ng 20% sa *value-added tax*, nagpapataw ng mga bagong buwis, nagtataas ng singil sa mga serbisyong panlipunan at nagpapahintulot sa mga higanteng kumpanya ng langis, kuryente, tubig at transportasyon na magtaas ng presyo. Ang kasibaan ng mga imperyalista at mga papet nilang alipures ay nag-uudyok sa bayan para maghimagsik.

Lubhang nababahala ang rehimeng Arroyo sa lumalalang krisis at sa tumitinding diskuntentong panlipunan at popular na paglaban.

Lubhang nababahala ang rehimeng Arroyo sa lumalalang krisis at sa tumitinding diskuntentong panlipunann at popular na paglaban.

Subalit nagsisikap pa rin itong pagtakpan ang katotohanan sa pamamagitan ng pagyayabang na ang *gross domestic product* ay lumago nang di kapani-paniwalang 6.1% noong 2004. Saklaw nito ang muling ineksport na mga manupakturang may mababang dagdag-halaga, bulaang pagtaya sa produksyong agrikultural, mga *call center*, gastos sa eleksyon at lahat na ng uri ng kathang-isip na kwentada sa sektor ng serbisyo.

Sa halip na manawagan at magpasya para sa kaunlarang industrial, tunay na reporma sa lupa at paglikha ng mga trabaho, mas pini-li ng rehimen na samantalain ang panawagan ni Bush para sa “gera laban sa terorismo.” Tinatahak nito ang pasistang landas at buong kahibangang itinutulak ang Anti-Terrorism Act na magbibigay-daan sa todo-largang terorismo ng estado at muling bubuhay sa mga lagim ng pasistang rehimen Marcos. Suportado nito ang pag-iibayo ng interbensiyong militar ng US sa Pilipinas at bilang kapalit ay umaasang ipagtatanggol ito ng US sa poot ng mamamayan.

Sa kontekstong ito, ang rehimen ay nakikipagsabwatan sa US para isabotahe ang usapang pangkapayapaan ng GRP at NDFP sa pamamagitan ng pagbabansag sa PKP, BHB at sa punong konsultant sa pulitika ng NDFP bilang mga “terorista” at ng arogante ngunit walang patutunguhang paggigiit na sumuko ang mga rebolusyonaryong pwersa sa pamamagitan ng paglagda sa isang “pinal na kasunduang pangkapayapaan” o “kasunduan sa tigil-putukan” na binalangkas ng US, ng papet na rehimen at ng mga kleriko-pasista.

Inatasan ng rehimen Arroyo ang papet na mga pwersang militar, pulis at paramilitar na magpatindi ng mga kampanyang panunupil. Kinabibilangan ito ng pambo-bomba ng mga komunidad; pagdu-

kot, pagtortur at pagpaslang sa mga suspetsadong rebolusyonaryo; pagmasaker sa mga sibilyan at sapilitang pagpapalikas ng mamamayan sa kanayunan. At maging sa kalunsuran, marahas na ginugulo ng mga pwersa ng kawayang mapapayapang welga at rali at minamasaker ang mga welgista at raliyista kagaya sa Hacienda Luisita at pinapaslang ang mga kilalang lider at kasapi ng mga ligal na demokratikong organisasyon, kabilang ang mga mamamahayag, mga aktibista para sa karapatang-tao, mga relihiyoso at taong-simbahan at mga aktibista ng mga progresibong partido pulitikal.

Ang nag-iibayong karahasang kontra-rebolusyonaryo laban sa mamamayan ay katuwang ng garapalang paglabag sa mga karapatang manggagawa, maramihang tanggalan sa trabaho, pribatisasyon ng mga pag-aaring publiko, pagsusubasta sa pambansang patrimonya, pagpapakamkam ng mga lupang ninuno ng mga pambansang minorya at mga likas na yaman sa mga dayuhang monopolyo at ng pinabilis na reklasipikasyon (“pagpapalit-gamit”) ng lupa upang pawalambisa ang mga *certificate of land ownership award* (CLOA) at mga *certificate of land transfer* (CLT) na ipinamahagi noon ng reaksyunaryong guberno para linlangin ang masang magsasaka.

Nais takutin at paatrasin ng rehimen Arroyo ang mamamayan. Kaugnay nito, masyadong napalalaki ng rehimen ang tantya sa kakayahan ng mga pwersang militar, pulis at paramilitar nito na sindakin ang mamamayan at supilin ang

kanilang paglaban. Sobra rin ang tantya nito sa kakayahang umayuda ng imperyalismong US. Nakakaligtaan nitong minaliit ng pasistang diktadurang Marcos at ng rehimen Estrada ang kakayahan ng mamamayan at ng malawak na nagkakaisang prente ng mga pwersang oposisyon na magpabagsak ng isang kinamumuhiang rehimen, gaano man ito kaarogante at kalupit.

Bulnerable sa pagpapatalsik ang rehimen Arroyo dahil nakatitiyak ang malawak na

Bulnerable sa pagpapatalsik ang rehimen Arroyo dahil nakatitiyak ang malawak na masa ng sambayanan na “nanalo” iyon sa eleksyong 2004 sa pamamagitan ng tahasang pandaraya at pamimili ng boto at dahil kinamumuhian nila ang tumitinding pang-aapi at pagsasamantala.

masa ng sambayanan na “nanalo” iyon sa eleksyong 2004 sa pamamagitan ng tahasang pandaraya at pamimili ng boto at dahil kinamumuhian nila ang tumitinding pang-aapi at pagsasamantala. May maiigting na kontradiksyon sa pagitan ng naghaharing pangkating Arroyo at ibang paksyon sa pulitika ng mga naghaharing uri. May matitindi ring tunggalian sa hanay ng mga upisyal ng militar at pulisya bundod ng magkakaribal nilang among pulitiko at ribalan sa gawaing kriminal.

Sa paglaban sa rehimen, sumasalig ang mamamayan sa tatlong antas ng alyansa: ang saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka, ang progresibong alyansa ng masang anakpawis at petiturbesyang lunsod at ang patriyotikong alyansa ng mga progresibong pwersa at panggitnang burgesya. Upang lubos na maihiwalay ang rehimen Arroyo at mapatalsik ito sa poder, dapat magtulungan at magkoordinasyon ang mga patriyotiko at progresibong pwersa sa isang banda at karamihan ng mga reaksyunaryong pwersang tutol sa

rehimen sa kabilang banda.

Posible at lubos na makapangyarihan ang isang malawak na nagkakaisang prente na kabibilangan ng mga reaksyunaryong pwersang anti-Arroyo katulad ng gayong malawak na nagkakaisang prente na nagpabagsak kina Marcos at Estrada. Makapagtitibay at makapagpapatupad ito ng mga kasunduan at hakbangin para pakilusin ang masa, hikayatin ang militar at pulisya na talikuran ang rehimen, hadlangan ang pag-agaw ng mga upisyal ng militar at pulisya sa kapangyarihang pampulitika at bigyang-daan ang pagbubuo

ng isang konseho ng mga patriyotiko at demokratikong pwersa para siyang humawak ng gubyrerno.

Gaano man maantala ang pagkakabuo ng malawak na nagkakaisang prenteng may sapat na lakas upang ibagsak ang rehimeng Arroyo, patuloy na mapalalakas ng mga rebolusyonaryong pwersa at ng mamamayan ang mga pwersa ng uring manggagawa, mga magsasaka, petiburgesyang lunsod at panggitnang burgesya para sa bagong demokratikong rebolusyon. Bunsod ng kanilang napakahirap na kalagayan at pagdurusa, sabik sila sa rebolusyonaryong pagbabago.

III. Nag-iibayong lakas ng Bagong Hukbong Bayan

Sa absolutong pamumuno ng PKP, lumakas ang BHB sa proseso ng pakikibaka ng bayan para sa pambansang kalayaan at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Mula nang ilunsad ang IDKP noong 1992, higit kailanman ay mas masinop nang naisasanib ng BHB ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa tunay na reporma sa lupa at muling pagtatayo ng baseng masa. Nagsisikap ito sa paglulunsad ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa. Sa layuning ito, ang mga yunit ng hukbong bayan ay ipinailalim sa panibagong oryentasyon, pagsasanay at pakat upang makapagsagawa sila ng masikhay at solidong pag-oorganisa sa masa.

May tig-iilang larangang gerilya sa lahat ng rehiyong kinikilusan ng BHB, maliban sa pambansang sentrong rehiyon. Ilan sa mga larangang gerilyang ito ay may kabuuang lakas-sandatong aabot sa isang kumpanya at ang iba naman ay may mas maliit sa isang kumpanya. Bawat larangang gerilya ay may relatibong konsentradong yunit na nagsisilbing sentro de grabidad at iba pang yunit na relatibong nakakalat para sa mas malawak na gawaing masa.

Matapos ang lubos na tagumpay ng IDKP, naglatag ang Ika-11 Plenum ng Komite Sentral ng Partido ng tatlong-taong programa para sa pagtatayo ng Partido, hukbong

bayan at nagkakaisang prente. Sa ilalim ng programa, naisulong ng BHB ang tagumpay ng kilusang pagwawasto.

Signipikanteng napalaki ng BHB ang bilang ng mga pultaym na Pulang kumander at mga rip-leng awtomatik at iba pang malalakas na armas nito. Naorganisa at nasanay nito ang mga milisyang bayan para gumanap ng gawaing pulis o mangalaga sa panloob na seguridad sa mga lokalidad at para sa pagtatanggol sa sarili ng mga organisasyong masa. Kumikilos na ito ngayon sa 130 larangang gerilya na sumasaklaw sa makabuluhang bahagi ng 70 prubinsya, sa humigit-kumulang 800 munisipalidad at mahigit 9,000 baryo.

Sa gawaing masa at pagtatayo ng baseng masa, nakapagtatag na ito ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika (ang hinirang na mga komiteng pang-organisa ng baryo¹ at ang halal na mga komiteng rebolusyonaryo ng baryo, ang mga grupo at komiteng pang-organisa at mga ganap na samahang masa ng mga manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, aktibistang pangkultura at ang mga komiteng katulong ng mga organo

ng kapangyarihang pampulitika).

Ang mga komiteng ito ay para sa pag-oorganisa ng masa, edukasyon, reporma sa lupa, produksyon, kalusugan, depensa, arbitrasyon at mga pangkulturang aktibidad. Araw-araw silang gumaganap ng mga tungkulin sa paggugubyrerno at pinakikilos nila ang mamamayan sa kaugnay na mga kampanya. Naglulunsad sila ng reporma sa lupa bilang pangunahing kampanya upang bigyang-katuparan ang pangunahing nilalaman ng demokratikong rebolusyon.

Napamunuan ng Partido ang BHB sa matagumpay na pagtupad nito sa mga tungkulin. Nagkakaisa ang Partido at BHB sa pagtataguyod sa rebolusyonaryong adhikain at paglilingkod sa sambayanan. Nagkakaisa ang mga proletaryong rebolusyonaryo, mga Pulang kumander at mandirigma sa loob at labas ng istruktura ng kumand at mga yunit ng BHB. Tulung-tulong sila sa pagtatayo ng mga sangay ng Partido sa lokalidad at mga grupo ng Partido sa mga organisasyong masa. Sa isang takdang panahon, sa mga eryang pinagpapalawakan, sinusubaybayan ng Partido sa BHB ang Partido sa mga lokalidad ngunit kalauna'y napauunlad ang regular na organisasyon ng Partido sa teritoryo.

Patuloy na pinupuna ng BHB

¹Ang tinutukoy ay ang komiteng pang-organisa ng mamamayan sa baryo (KPMB).

ang iba't ibang mayor na tipo ng "Kaliwang" oportunismong itinakwil ng IDKP. Kabilang dito ang padalus-dalos at adhenturistang ideya ng "estrategikong kontra-opensiba" bilang ikatlong yugto ng estrategikong dependsiba at ang tinaguriang Pulang Purok-Puting Purok na linya ng pagtatakda ng insureksyunismong lunsod bilang pangunahing salik, na pagaganahin umano ng ispontanyong masa at mga armadong partisanong lunsod at aayudahan ng mga bertikal na pormasyon ng hukbong bayan na niregularisa nang wala sa panahon at pinalaki nang di naman kayang isustine.

Pinupuna at binabaka rin ng mga Pulang kumander at mandirigma ang mga Kanang oportunista at repormistang tendensya ng pag-iisip na likha ng imperyalismo at lokal na reaksyon, modernong rebisyonismo, sosyal demokrasya, hayag na liberalismong burges at mga *non-governmental organization* na pinopondohan ng mga imperyalista na naglalako ng mga islogan ng "civil society" at "culture of nonviolence" upang labanan ang armadong rebolusyon ngunit sumusuporta naman sa karahasan ng imperyalismo at ng papet na estado.

Binabaka ng BHB ang pinakabagong mga manipestasyon ng pananaw na lantay-militar gayundin ang repormismo. Bagamat ang BHB ay isang malusog at masiglang pwersang rebolusyonaryo, patuloy na nagsasagawa ang mga Pulang kumander at mandirigma ng mga pagtatasa at ebalwasyon, pagpuna at pagpuna-sa-sarili upang mapahusay pa ang resulta ng kanilang paggawa at ang kanilang estilo ng paggawa. Nagsisikap silang lutasin ang mga problemang kaakibat ng lumalaking mga rekisito ng pakikibaka at ng nag-iibayong mga atake ng kaaway.

Mahigpit silang nakaugnay sa masang anakpawis. Nakapagpala-

wak at nakapagpatatag sila ng baseng masang sumusuporta sa pagpapaigting ng mga taktikal na opensiba laban sa kaaway. Mula sa mga naipon nilang tagumpay, napaiigting ng mga rebolusyonaryong pwersa at ng malawak na masa ng sambayanan ang armadong rebolusyon sa kanayunan at ang ligal na demokratikong kilusan habang patuloy na sumasahol ang kalagayan ng naghaharing sistema.

Nangangarap nang gising ang rehimen ng Arroyo na sa pamamagitan ng pagpapatindi sa terorismo ng estado at interbensiyong militar ng US sa ngalan ng anti-terorismo, masusupil o kaya'y madudurog nito ang rebolusyonaryong kilusan. Binubuhay uli nito ang lumang islogang "total war" sa pamamagitan ng kahalintulad na ekspresyong "strategy of holistic approach" at ang lumang campaign plan na "Oplan Lambat Bitag" sa pamamagitan ng "Oplan Bantay Laya."

Patuloy na nagsisikap ang mga armadong pwersa ng kaaway na gawin pang mas mabisa ang kanilang estrategikong opensiba laban sa estrategikong dependsiba ng mamamayan. Nagkokonsentra sila ng mga *task force* ng militar, pulisya at paramilitar sa ilang pili at prayoridad na mga erya upang "maglinis", humawak at kumontrol ng isang perimetro para salikupan at supilin ang hukbong bayan. Tinatangka nilang pwersahin ang BHB na makipaglaban sa mga interyor na linya relatibo sa naturang perimetro. Kaalinsabay, nagpapakat sila ng mga *special operations team*, mga tim ng *ranger* at pwersang paramilitar sa loob ng perimetro sa loob ng mahahabang panahong di kukulangin sa anim na buwan

upang magsagawa ng mga operasyong saywar, paniktik at kombato pagtugis at pagpuksa (*search and destroy*).

Sa praktika, nakapagkokonsentra lamang ang mga pwersa ng kaaway sa ilang bahagi ng iilang larangang gerilya sa bawat takdang panahon. Nakapaglulunsad sila ng magkakasabay na kampanya ng pagkubkob at pagsupil laban sa sampu o higit pang larangang gerilya. Subalit labas sa saklaw ng kaaway ay mayroon pang mahigit isandaang larangang gerilya at bwelong magpalawak at magkonsolida ang mga

Kumikilos na ito ngayon sa 130 llarangang gerilya na sumasaklaw sa makabuluhang bahagi ng 70 prubinsya, sa humigit-kumulang 800 munisipalidad at mahigit 9,000 baryo.

ito. Mula sa naturang mga larangang gerilyang, makapaglulunsad din ang BHB ng mga taktikal na opensiba upang suportahan nang tuwiran o di-tuwiran ang mga yunit ng BHB na inaatake ng kaaway sa ibang larangang gerilya.

Ni minsa'y hindi pa lubusang napalayas ang BHB mula sa alinmang larangang gerilyang inaatake ng kaaway. Nakapagmamaniobra at nakalalaban o nakaiiwas pa ang mga yunit ng BHB sa superyor na kilos ng kaaway sa parehong larangang gerilya. Nakakikilos sila sa angkop na laki ng pormasyon pasok at palabas sa kubkob ng kaaway at nakagagawa ng mga sorpresang pamatay na bigwas. May mga bahagi rin ang larangang gerilya na sadyang hindi masasaklaw at makokontrol ng kaaway. Mula sa mga ito, makapaglulunsad rin ang BHB ng mga taktikal na opensiba laban sa kaaway sa mga eksteryor na linya at makapagpapalawak sa mga bagong erya.

Araw-araw ay makapagdudulot ang BHB ng sanlibong gurlis sa kaaway at mapadudugo ito sa sanlibong sugat. Makapaglulunsad ito

ng mga taktikal na opensiba gamit ang maliliit na yunit, mula sa mga tim ng tatlo o limang mandirigma, hanggang mga iskwad at platun. Ang mga ito pa rin ang pinaka-epektibong yunit para butasin ang depensa ng mga pwersa ng kaaway at birahin sila sa eksteryor na linya upang makasamsam ng mga baril at parusahan ang pinakamasasamang elemento nila.

Hanggang ngayon, ang mga operasyon ng maliliit na yunit ay di hamak pa ring mas epektibo kaysa mga operasyong laking-kumpanya. Mas madali iyong ihanda, imaniobra at iatras mula sa isang matagumpay na operasyon. Maaari ring magkoordinasyon ang gayong maliliit na yunit at magsagawa ng taktikal na opensibang tiyak na maipagtatagumpay. Gayunman, lumilitaw at umiinam ang kalagayan para sa paggamit ng dalawa o mahigit pang mga platun sa mga operasyon, laluna sa mga lugar na paborable ang tereyn o kung natitiyak ang elemento ng sorpresa.

Sa bawat taong lumilipas, bigo ang kaaway na durugin ang armadong rebolusyon. Sa bigong hangaring mawasak o mabulabog ang sentralisadong pamunuang pampulitika at ang tumataas na kakayahang koordinasyon ng mga yunit ng BHB na desentralisadong kumikilos sa pambansang saklaw, pinapaslang ngayon ng kaaway ang paparaming lider at aktibista ng mga ligal na demokratikong partido at

organisasyon.

Pananagutan ng mga imperyalistang US at ng papet na rehimeng Arroyo ang pag-iibayo ng mga paglabag sa karapatang-tao. Nagsasabwatan sila para panumbalikin ang tahasang teroristang paghaharing katulad ng ipinataw ng pasistang diktadurang Marcos. Itinutulak nila ang pagsasabatas ng Anti-Terrorism Law na di hamak na mas masahol ang anti-demokratikong nilalaman kumpara sa mga pasistang dekreto presidensyal ng yumaong si Marcos. Pinaralisa nila ang negosasyong pangkapayapaan ng GRP at NDFP at nakaambang supilin ang ligal na demokratikong kilusang masa.

Kailangang ilunsad nang mas militante higit kailanman ang lahat ng anyo ng pakikibaka. Kailangan ang ligal na anyo ng pakikibaka. Subalit yaong mga lubhang nanganganib na dukutin, tortyurin at paslangin ng kaaway ay dapat hikayating kumilos na nang lihim at lumahok sa armadong rebolusyon. Katulad noong 1969 hanggang 1972, nang malinaw nang tumatahak ang rehimeng Marcos sa pasistang landas, hinikayat ang mga yunit ng Partido at mga aktibistang masa na palakasin ang kilusang lihim at maghandang lumahok sa hukbong bayan. Ang pinagdaanang edukasyon, pagsasanay at karanasan ng mga manggagawa at nakapag-aral na kabataan sa kalunsuran ay mahigpit na kinakailangan sa

kanayunan.

Bagamat ang pakikibaka sa kalunsuran ay ligal at depensibo sa kalakhan, panahon na para magpaunlad ng kakayahang magpakat ng mga armadong pangkat partisanong pangunahi'y mula sa kanayunan at sekundaryo mula sa kalunsuran upang parusahan ang pinakamasasamang elemento ng kaaway at magsagawa ng iba pang espesyal na operasyon. Habang puspusang nagsisikap at lumalaban ang hukbong bayan upang kamtin ang sistematikong pagsulong na paalun-alon, makapagtatalaga ito ng mga yunit at pangkat upang patawan ng parusang kamatayan ang pinakamasasahol na elemento ng kaaway at ipakitang hindi maaaring atakehin nang gayon lamang ang mamamayan at kanilang diarmadong mga lider at aktibista.

Dapat paghandaan ng lahat ng rebolusyonaryong pwersa ang pinakamasama upang maasahan nila ang pinakamabuti. Dapat gawin ang lahat ng posibleng pagsisikap upang hadlangan at kitlin ang lumalaking halimaw ng terorismo ng estado. Pilit nag-aastang mapangyarihan at mabangis ang imperyalismong US at ang rehimeng Arroyo. Ngunit sa totoo, ang imperyalismong US ay banat na banat na at tali na sa ibang lugar at ang rehimeng Arroyo naman ay bangkrap sa ekonomya, pulitika at moralidad at di hamak na mas mahina sa pasistang rehimeng Marcos.

IV. Mga rebolusyonaryong tungkulin ng BHB

Alinsunod sa pamumuno ng Partido, dapat isulong nang buong kapasyahan at tapang ng Bagong Hukbong Bayan ang digmang bayan sa bago at mas mataas na antas alinsunod sa linya ng bagong demokratikong rebolusyon, na may sosyalistang perspektiba.

Ang tatlong-taong programa ng 2002 hanggang 2005 para sa pagpapalawak at konsolidasyon ng Bagong Hukbong Bayan, na pinagpasyahan ng ika-11 Plenum ng Komite Sentral ng Partido, ay pinalawig ng

Kawanihang Pampulitika nang isa pang taon hanggang 2006 upang bigyan ng sapat na panahon ang BHB at iba pang rebolusyonaryong pwersa na tupdin ang mga target ng programa.

Dapat masikhay at masigasig na tupdin ng mga proletaryong rebolusyonaryo, mga Pulang kumander at mandirigma ang mga rebolusyonaryong tungkuling inilatag ng programa. Inaatasan ng Komite Sentral ng Partido ang Pambansang Istap Militar at mga panrehiyong kumand sa operasyon ng BHB na palakasin ang kani-

lang mga tanggapan at ang iba't ibang mga kagawaran ng BHB upang mapaunlad ang kasalukuyang antas ng kakayahan ng digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

Dapat laging pagbalik-aralan ng mga Pulang kumander at mandirigma ang mga prinsipyo at patakaran sa paglulunsad ng armadong rebolusyon. Dapat nilang pag-aralan ang mga akda ni Kasamang Mao Zedong hinggil sa digmang bayan at ang naipong mga dokumento ng Partido hinggil sa mga estratehiya at taktikang militar. Hindi nila dapat kaligtaan ang mga aral na nahalaw sa pagpuna at pagtatakwil sa "Kaliwa" at Kanang oportunismo sa IDKP. Dapat silang matuto mula sa kanilang pang-araw-araw na karanasan at maagap at pana-panahong magsagawa ng pagpuna at pagpuna-sa-sarili upang higit na mapainam ang resulta at mapahusay ang estilo ng paggawa.

Kapag dumaranas ng mga pagatras sa anumang usapin at gaano man kalubha ang mga ito, dapat nating siyasatin kung ang mga ito ba ay sanhi ng mga panloob na problema, ng tindi ng kilos ng kaaway, ng malalaking kahirapang dala ng obhetibong sitwasyon o lahat ng mga ito. Anuman ang mga dahilan, dapat nating siyasatin ang mga indibidwal at kolektibong pananagutan at magkaisang pangibabawan ang mga problema at sumulong sa ating gawain at rebolusyonaryong pakikibaka.

Makapagpapalakas ang Bagong Hukbong Bayan bilang pwersang panlaban kapag natugunan nito ang mga rekisitong tulad ng pagsasanay pulitiko-militar, pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampolitika at mga organisasyong masa, paglulunsad ng reporma sa lupa at iba pang kampanya at pagpapaigting ng mga taktikal na opensibang tiyak na maipagtatagumpay. Ang BHB ay dapat maka-

durog ng mga yunit ng kaaway at makasamsam ng mga sandata upang makapagpalakas bilang pwersang panlaban. Kaugnay nito, dapat nitong taglayin ang walang-sawang suporta ng mamamayan.

Dapat nitong paramihin ang mga platon bilang saligang pormasyon. Ito ang nararapat na laki ng sentro-de-grabidad sa isang larangang gerilya at sa kalaunan, ng pwersa ng punong himpilan sa antas prubinsya at rehiyon. Ito rin ang makatitipon sa mga iskwad at tim na nakapakat sa malalawak na lugar para sa gawaing masa at sa pinakapleksibleng opensibong operasyon ng maliliit na yunit. Dapat bumase sa platon ang sangay ng Partido at sa iskwad ang grupo ng Partido.

Dapat palawakin at patatagin ang kasalukuyang mga larangang gerilya. Umaasa tayong di maglalo'y matatamo na natin ang istableng bilang na 140 larangang gerilya sa 11,000 baryo man lamang. Inaasahan nating 50% ng mga larangang gerilya ay magtataglay ng kabuuang bilang ng mga mandirigmang katumbas ng isang kumpanya at ang nalalabing 50%, ng mas maliit sa kumpanya. Yaong mga may armadong pwersang mas maliit sa kumpanya ay dapat magparami tungo sa gayong antas. Yaon namang may mas malaki sa kumpanya ay dapat magbigay-daan sa pagtatayo ng mga bagong larangang gerilya o magbigay ng relatibong sobrang armas nila sa mas maliit na larangang gerilya.

Dapat nating punan ang lakas ng BHB sa pamamagitan ng pagsasanay at pagbubuo sa mga milisyang bayan bilang pwersang pulis sa mga baryo gayundin sa mga yunit sa pagtatanggol sa sarili ng mga organisasyong masa. Makatutulong ang mga pormasyong ito sa BHB sa pagsaklaw ng malalawak na erya at makapagseserbisyo sila ayon sa abot ng kanilang kakaya-

han at kasanayan. Nagsisilbi rin silang reserbang pwersa para madagdagan ang bilang ng mga Pulang mandirigma habang dumarami ang mga armas na nasasamsam sa kaaway.

Ang makahayop na mga pagatake ng kaaway sa mga lider at aktibista ng mga demokratikong partido at organisasyon at sa mamamayan kapwa sa kalunsuran at kanayunan ay dapat magtulak sa ating lahat na pabilisin ang pagre-rekrut ng mga Pulang mandirigma at itayo ang mga yunit at organong maagap na sasalo at magbibigay ng gawain sa mga pinagbabantaang patayin ng kaaway. Dapat tayong magpakahusay sa pagkukumbina ng mga manggagawa at nakapag-aral na kabataan mula sa kalunsuran sa mga mandirigmang magsasaka at beterano.

Sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba, dapat nating iprayoridad ang paglipol sa mga yunit at elemento ng kaaway at pagsamsam ng mga sandata, pagsalakay sa mga pasilidad at mga daluyan ng suplay ng armas, panggatong at iba pang pangangailangan ng kaaway, at pagpaparusa sa pinakamasasahol na elemento ng kaaway, kabilang yaong mga kilala sa paglabag sa karapatang-tao, pandarambong, pagtutulak ng bawal na gamot at iba pang malulubhang gawaing anti-sosyal.

Dapat nating agawin ang inisyatiba at gamitin ang mga pleksibleng taktika, kabilang ang sumusunod: birahin ang kaaway sa pamamagitan ng paggamit sa elemento ng sorpresa o sa mga pagkakataong hindi nila inaasahan; akitin sa kaloob-looban ang kaaway upang isuong sila sa magkakasunod na bitag at bigwasan ang mas mahinang pwersa sa kanilang pinanggalingan; kapag umaabante silang superyor ang pwersa, pasuntukin sila sa hangin at hintaying lumitaw ang kanilang mga kahinaan; maa-

ri natin silang isnaypin o harasin para mabulabog at mapabagal ang kanilang kilos; kapag umatras sila, susundan natin sila at dudulutan ng kakayananing bigwas; painan sila sa Silangan at bigwasan sa Kanluran; lumayo sa base bago bumira upang mailihim ang ating pinanggalingan; magpatunog sa isang pwesto ng kaaway at bumira ng malaki sa ibang lugar; at manambang ng kaaway at maghanda ng mas malaking ambus sa reimporsment.

Maitataas natin ang antas ng taktika at teknika sa laban sa pagkakaroon ng dagdag na karanasan sa pamamagitan ng pakikipaglaban at pagsamsam ng sandata sa kaaway.

Ang kaaway ay dapat nating gawing tagasuplay at tagahakot na maghahatid sa atin ng mga armas mula sa Pentagon at malalaking kampong papet. Sa kasalukuyang panahon, maaari tayong gumamit ng mga riple, granada, bombang *command-detonated*, mortar, *rocket-propelled grenade* at iba pa. Maaari rin tayong gumamit ng mga makabagong kagamitan sa komunikasyon, *night vision goggles* at iba pa. Sa hinaharap, makakukuha tayo ng dagdag pang batayan at abanteng kagamitan ng kaaway sa pamamagitan ng mga tagumpay sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka.

Makailang ulit na nating sinabihan ang mga imperyalistang US na galangin ang pambansang soberanya at teritoryo ng sambayanang Pilipino, na iurong ang mga tropa nila sa Pilipinas at itigil ang kanilang interbensyong militar. Sa halip, pinag-iibayo nila ang kanilang presensya at interbensyong militar. Kaya nakahanda ang BHB na gawin ang mga kinakailangang hakbang laban sa mga dayuhang tropang ito na katunaya'y nagsasagawa ng terorismo sa ngalan ng anti-teroris-

mo. Ang mga aroganteng manghimasok na ito ay mga duwag na gumagamit ng mga *cruise missile* laban sa mga populasyong sibilyan at mga nakapirming istruktura ng mga gubyernong nakabase sa lunsod. Ngunit kaya silang paduguin at patayin oras na tumuntong sa lupa, katulad ng ipinamamalas ngayon ng sambayanang Iraqi at noon ng mga Vietnamese at ibang pang mamamayan.

Sa reporma sa lupa, dapat parin nating ipatupad ang minimum na programa ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagkontrol ng interes sa pautang, pagpapataas ng sahod ng manggagawang bukid, pagpapahusay ng presyo ng mga produktong magsasaka at pagpapaunlad ng produksyong agrikultural at mga trabahong pansaydlayn. Kaugnay nito, nagsusulong tayo ng antipyudal na pakikipagkaisang prente, na nangangahulugan ng pagsalig pangunahin sa mga maralitang magsasaka at manggagawang bukid, pagkabig sa mga panggitnang magsasaka, pagnyutralisa sa mayayamang magsasaka o pagkuha sa kanilang suporta sa reporma sa lupa at pagsamantala sa hidwaan sa pagitan ng mga naliliwanagan at despotikong panginoong maylupa upang ihiwalay at durugin ang kapangyarihan ng mga despotiko.

Sa pambansang nagkakaisang prente, dapat nating itayo ang alyansang manggagawa-magsasaka bilang pundasyon, kabigin ang petiturbesyang lunsod upang buuin ang progresibong alyansa at kabigin pa ang panggitnang burgesya upang buuin ang patriyotikong alyansa. Sa layuning siraan ng kredibilidad, ihiwalay at ibagsak ang kaaway, ang pinakamasusugid na papet at pinakamasasahol na reaksiyong naghahari sa bansa, dapat nating itayo ang malawak na nagkakaisang prente, kung saan bubuwuin natin ang angkop na mga anyo

at paraan ng pakikipag-alyansa sa mga bahagi ng mga reaksiyunaryong uri laban sa kaaway. Kaugnay nito, dapat nating panatilihin ang ating kasarinlan at inisyatiba, laluna sa pakikipag-ugnayan sa mabubuway at di-maasahang alyado.

Dapat nating pagpunyagian ang pagpapabagsak sa papet na rehimeng Arroyo. Gaano man kahalang panahon ang kailanganin para maibagsak ang rehimeng ito, dapat nating palakasin ang ating mga pwersa at ang mamamayan nang bukod sa mabubuway at di-maasahang alyado. Mainam kung kagad na nating maibabagsak ang rehimen at masusubok nating itulak ang pagtatayo ng isang gubyerno sa kalunsuran na mas mabuti kaysa dati. Ngunit kung hindi pa posible ang gayon dahil hindi pa ipinahihintulot ng balanse ng mga pwersa, sapat na para sa atin na ibayong paunlarin ang gubyernong bayan sa kanayunan at kamtin ang dagdag na lakas mula sa katatapos na pakikibaka at ipagpatuloy ang pakikibaka upang higit pang makapagpalakas.

Mga rebolusyonaryo tayong naghahangad ng kagyat na pagbuti ng buhay at kalagayan ng mamamayan. Ngunit layunin natin sa kahuli-hulihan na ibagsak ang buong naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa at palitan ito ng isang tunay na demokratikong gubyerno ng masang anakpawis. Hangad nating lubusin ang bagong demokratikong rebolusyon at sa saligang kaganapan nito ay tumuloy naman sa sosyalistang rebolusyon. Kaugnay nito, nais nating iambag ang mga rebolusyonaryong tagumpay at pakikibaka ng sambayanang Pilipino sa pakikibaka ng mamamayan ng daigdig para gapiin ang imperyalismo at kamtin ang pandaigdigang tagumpay ng sosyalismo at ang pagsilang ng komunismo. AB